

— Добъръ день! — пакъ се видѣхме. Видишъ ли — желяешъ ли нѣщо отъ сърце, сѣ ще го постигнешъ! Може и да не достигнешъ сжщото, но сѣ ще бждешъ близко до него, сѣ тѣй както си го желалъ! Урраа!... Борътъ искаше да пѣе, и ето — телеграфниятъ стѣлбъ вече може да пѣе, и то тѣй хубаво, тѣй звучно. Ахъ, колко ме радва това нѣщо, радваме отъ сърце. Точка.

